

Lovforslag nr. L 32. Fremsat den 8. oktober 1992 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug¹⁾

§ 1

I lov nr. 888 af 21. december 1991 om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, som ændret ved § 1 i lov nr. 143 af 3. marts 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Der svares en kuldioxidafgift til statskassen af varer, der er afgiftspligtige efter

- 1) lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.
- 2) lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 3) lov om afgift af elektricitet.«

2. I § 2 indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:
»Stk. 2. Afgiftssatsen ved 15° C for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4, udgør 26,8 øre pr. l.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Følgende virksomheder skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder:

- 1) Virksomheder, der registreres efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Bestemmelserne i §§ 3-5 i lov om energiaf-

gift af mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

- 2) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Bestemmelserne i §§ 2 og 3 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. finder tilsvarende anvendelse.
- 3) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af elektricitet. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 i lov om afgift af elektricitet finder tilsvarende anvendelse.«

4. § 5, stk. 1, affattes således:

»§ 5. Den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres

- 1) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, efter bestemmelserne i § 7 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7, efter bestemmelserne i § 5 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og
- 3) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, efter bestemmelserne i § 8, stk. 2, i lov om afgift af elektricitet.«

5. § 6, stk. 1, affattes således:

»§ 6. I den afgiftspligtige mængde opgjort

1) Loven gennemfører følgende direktiver:

Rådets direktiv nr. 92/12 af 25. februar 1992, EF-Tidende 1992, L 76.

Rådets direktiv nr.

Rådets direktiv nr.

efter § 5 fradrages

- 1) varer, der tilføres en anden virksomhed, der efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller lov om afgift af elektricitet er registreret for fremstilling, oplægning og afsætning m.v. af samme varer,
- 2) varer, der leveres til udlandet, og
- 3) varer, der fritages for afgift efter § 7.«

6. § 7, stk. 1, affattes således:

»§ 7. Fritaget for afgift er

- 1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer på 5 BRT og derover og i luftfartøjer,
- 2) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 11, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 3) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Bestemmelserne i § 7, stk. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. finder tilsvarende anvendelse, og
- 4) afgiftspligtige varer, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.«

7. § 7, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Afgiften tilbagebetales for

- 1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 9-11, der anvendes af en virksomhed, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til sejlads med skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer, eller anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som ikke er fritaget for afgift efter stk. 2. Afgiften

tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for varerne,

- 2) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, der anvendes til færgedrift, og
- 3) ultralet dieselolie og gas, der anvendes i personmotorkøretøjer, der med tilladelse efter lov om buskørsel anvendes til rutekørsel efter regler fastsat af skatteministeren.«

8. Efter § 7, stk. 4, indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Bestemmelserne i § 9, stk. 6-9, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.«

9. § 8 affattes således:

»§ 8. Virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, kan i samme omfang som fastsat i § 10 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 7, stk. 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. af de statslige told- og skattemyndigheder meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer,

- 1) der tilføres en virksomhed, der efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller lov om afgift af elektricitet er registreret for fremstilling, afsætning m.v. af samme varer,
- 2) der leveres til udlandet, eller
- 3) der fritages for afgift efter § 7.«

10. § 9, stk. 1-3, affattes således:

»§ 9. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, får tilbagebetalt 50 pct. af afgiften efter nærværende lov, jf. stk. 3. Tilbagebetaling sker samtidig med tilbagebetaling af afgift efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om afgift af elektricitet.

Stk. 2. Virksomheder kan udover tilbagebetalingen efter stk. 1 få tilbagebetalt 50 pct. af den del af afgiften, jf. stk. 3, hvoraf der ikke er ydet tilbagebetaling efter stk. 1, og som overstiger 1 pct. af virksomhedens refusionsgrundlag, jf. stk. 4. Tilbagebetaling ydes dog med 75 pct. af den del, der overstiger 2 pct., og med 90 pct. af den del, der overstiger 3 pct. af refusionsgrundlaget. Tilbagebetalingen ydes efter et fradrag på 11 øre pr. kg fuelolie og 5 øre pr. liter

gas- og dieselolie, der er anvendt til varme- fremstilling bortset fra olie vedrørende aktivi- teter omfattet af § 25, stk. 1, i merværdiafgifts- loven. Virksomheden kan til den afgift, hvoraf der ikke er ydet tilbagebetaling efter stk. 1, medregne et beløb på 11 øre pr. normal m³ (Nm³) naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ i det omfang, naturgassen er anvendt til formål, der er tilbagebetalingsbe- rettiget efter stk. 3, nr. 1.

Stk. 3. Tilbagebetaling efter stk. 1 og 2 kan ydes for det forbrug, der er tilbagebetalingsbe- rettiget efter

- 1) § 11 i lov om energiafgift af mineraloliepro- dukter m.v.,
- 2) § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og
- 3) § 11 i lov om afgift af elektricitet.«.

11. § 9, stk. 7 og 8, affattes således:

»*Stk. 7.* Uanset bestemmelserne i stk. 5 og 6 skal en virksomhed ikke til refusionsgrundlag- get medregne indkøb og salg m.v., der vedrører aktiviteter omfattet af § 7.

Stk. 8. Der ydes tilbagebetaling af afgift for aktiviteter, der vedrører personbefordring med jernbane, i tilsvarende omfang som fastsat i stk. 1-3. Skatteministeren kan fastsætte de nær- mere regler om tilbagebetalingen.«

12. Efter § 10 ændres overskriften »Afgift af varer, der indføres fra udlandet« til: »Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EF«.

13. § 11 affattes således:

»§ 11. Ved indførsel fra steder uden for EF af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 9-11, svares afgift efter bestemmelserne i § 13 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller § 10 i lov om afgift af stenkul, brun- kul og koks m.v.«.

14. § 12, stk. 1, affattes således:

»§ 12. Virksomheder, der er registreret efter § 3, skal føre regnskab

- 1) over de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 14 og 15 i lov om energiafgift af mineral- olieprodukter m.v.,
- 2) over de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer efter bestemmelserne i § 11 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og

3) over de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer efter bestemmelserne i § 7 i lov om afgift af elektricitet.«.

15. § 13, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* For afregning af afgiften gælder i øvrigt

- 1) for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, om- fattede varer bestemmelserne i § 16, stk. 2-4, § 17, stk. 2-4, og §§ 18-21 i lov om energiaf- gift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2) for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer bestemmelserne i § 10 a, § 12, stk. 2, og §§ 14-16 a i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og
- 3) for de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer bestemmelserne i §§ 14 og 14 a i lov om af- gift af elektricitet.«.

16. § 14 affattes således:

»§ 14. De statslige told- og skattemyndighe- der er berettiget til at foretage eftersyn m.v. i de virksomheder, der omfattes af loven,

- 1) for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, om- fattede varer efter bestemmelserne i §§ 22-24 i lov om energiafgift af mineral- olieprodukter m.v.,
- 2) for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 17-19 i lov om af- gift af stenkul, brunkul og koks m.v. og
- 3) for de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 12 og 13 i lov om afgift af elektricitet.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndighe- der er endvidere berettiget til at foretage efter- syn m.v. i virksomheder, der leverer naturgas, i fjernvarmeværker og hos andre varmeprodu- center, der anvender naturgas til fremstilling af varme, i samme omfang som nævnt i stk. 1, nr. 1.«.

17. § 15, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Straffebestemmelserne i § 25, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 20, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 15, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet finder tilsvarende anvend- else på de bestemmelser i de pågældende lo- ve, der finder anvendelse efter nærværende lov.«.

18. I § 18 indsættes som 2. pkt.:

»For de i § 2, stk. 1, nr. 1-4, og nr. 9-11, omfattede varer finder bestemmelserne i § 28 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. tilsvarende anvendelse.«

19. I § 19, stk. 1, udgår: »og 4«.

20. I § 19, stk. 2, 2. pkt. ændres »§ 26, stk. 2, i lov om afgift af visse olieprodukter, § 24, stk. 3, i lov om afgift af gas« til: »§ 29, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«.

§ 2

I lov nr. 1 af 3. januar 1992 om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, som ændret ved § 3 i lov nr. 143 af 3. marts 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Tilskud gives kun til det forbrug, der er tilbagebetalingsberettiget efter § 9, stk. 3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.«.

2. § 1, stk. 5, affattes således:

»Tilskud opgjort efter stk. 4 udbetales med det beløb, der overstiger 10.000 kr. årligt og det i § 9, stk. 2, 3. pkt., i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter nævnte fradrag.«.

3. I § 2, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

»For tilskud til væksthushavnerier finder bestemmelserne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter anvendelse.«.

4. Overalt i loven ændres: »told- og skattevæsenet« til: »de statslige told- og skattemyndigheder.«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en konsekvens af tilpasningen inden for punktafgiftsområdet med henblik på gennemførelsen af det indre marked den 1. januar 1993. Da CO₂-afgiften er en del af den samlede energibeskatning, skal lovforslaget ses i lyset af de samtidig foreslåede ændringer på området, herunder navnlig det samtidig fremsatte lovforslag om energiafgift af visse mineralolier m.v., der samler afgifterne vedrørende benzin, olieprodukter og gas i én lov. En stor del af ændringerne i CO₂-afgiftsloven består derfor i ændrede henvisninger til de øvrige energiafgiftslove af mere formel og redaktionel karakter.

Herudover skal der ske visse tilpasninger som følge af EF-bestemmelserne vedrørende punktafgiftsstrukturen og afgiftssatserne for mineralolier. Disse bestemmelser forventes vedtaget i løbet af efteråret.

For så vidt angår afgiftssatserne er der i EF fastsat en række minimumssatser, som medlemslandene skal respektere. Den væsentligste tilpasning er allerede sket herhjemme ved de ændringer, der trådte i kraft den 1. oktober 1992. Der udestår imidlertid at gennemføre det minimumsniveau, som skal overholdes for fuelolie og fyringsolie. Dette niveau udgør ca. 10,5 øre/kg for fuelolie og ca. 4 øre/l for fyringsolie efter de gældende valutakurser.

Som udgangspunkt opfylder CO₂-afgiftsloven disse betingelser. Der vil dog være virksomheder, som gennem den nuværende særlige refusionsordning kan komme ned under dette niveau. Lovforslaget indeholder derfor en ændring af lovens § 9, således at refusionsordningen i det væsentligste opretholdes, samtidig med at minimumsniveauerne overholdes.

Ændringen får ingen betydning for den almindelige 50 pct. godtgørelse af CO₂-afgiften. Derimod ændres beregningsmetoden for den særlige refusion efter CO₂-afgiftslovens § 9, stk. 2, hvorefter energitunge erhverv kan få yderligere refusion, når CO₂-afgiftsbelastningen overstiger 1 pct. af det særlige refusionsgrundlag (promsgrundlaget). Efter forslaget beregnes refusionen først efter, at der er fratrukket et beløb svarende til 11 øre pr. kg fuelolie og 5 øre pr. liter fyringsolie i virksomhedens CO₂-afgiftsbelast-

ning. Derved overholdes minimumssatserne, også i tilfælde af mindre udsving i kronens kurs over for ECUen.

Særligt energitunge virksomheder, hvor CO₂-afgiften overstiger 3 pct. af promsgrundlaget, kan få udbetalt tilskud til dækning af hele den del af CO₂-afgiften, der ikke refunderes efter CO₂-afgiftsloven, bortset fra 10.000 kr. mod et energisyn efter lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (residualafgiftstilskudsloven). For at sikre at EFs minimumssatser også overholdes for disse virksomheder, foreslås det, at tilskuddet reduceres med et beløb svarende til de ovennævnte 11 øre pr. kg fuelolie og 5 øre pr. liter fyringsolie.

EF-bestemmelserne giver mulighed for, at der gives hel eller delvis afgiftsfrigørelse eller afgiftsgodtgørelse for mineralolier, der anvendes udelukkende inden for landbrug, gartneri, skovbrug og dambrug. Det foreslås derfor, at disse erhverv skal betale CO₂-afgift efter de gældende regler, således at de undtages fra minimumssatserne på fuelolie og fyringsolie. Dette betyder, at refusionsordningen her består uændret.

Endvidere foreslås CO₂-afgiftslovens bestemmelse om afgiftsfrigørelse og afgiftsgodtgørelse udvidet til at omfatte CO₂-afgift af mineralolier, der anvendes til sejlskibe – herunder med fiskerfartøjer og færger – og fly samt afgift af mineralolier, der er brugt til ikke-energimæssig anvendelse. Herved vil bestemmelserne komme i overensstemmelse med de regler, der skal gælde i EF fra den 1. januar 1993.

Endelig foreslås det, at væksthushartnerier, som får tilskud efter residualafgiftstilskudsloven til betaling af CO₂-afgift, skal have adgang til fremskyndet tilbagebetaling af både refusion efter CO₂-afgiftsloven og ovennævnte tilskud. Derved kan refusion og tilskud udbetales månedsvis fremfor hvert halve år efter de gældende regler.

Administrative konsekvenser

Det skønnes, at forslaget ikke vil indebære nævneværdige merudgifter for de statslige told- og skatte-

myndigheder. Det er herved forudsat, at information om forslaget kan ske sammen med information om CO₂-afgift, som er vedtaget og træder i kraft for erhvervslivet 1. januar 1993.

Som nævnt rummer lovforslaget ændringer, som er nødvendige på grund af EFs indre marked. Gennemførelsen af det indre marked vil indebære et væsentligt mindre personaleforbrug for de statslige told- og skattemyndigheder. Det samlede mindre personaleforbrug kan – med de kendte forudsætninger – gøres op til 340 årsværk. Heri er der taget hensyn til såvel bortfald af opgaver som tilgang af nye opgaver.

Den integrerede løsning af told- og afgiftsopgaverne i forbindelse med indførsel og udførsel gør det imidlertid ikke muligt at specificere virkningen for personaleforbruget for hver enkelt opgave, der ændres eller bortfalder.

Efter den personalepolitiske aftale fra 1990 sker der en samlet reduktion af personalestyrken i Skatteministeriet med 1450 årsværk inden udgangen af 1993. Det mindre personaleforbrug på 340 årsværk vil udgøre en del af den samlede reduktion på 1450 årsværk.

Provenumæssige konsekvenser

Der henvises til den samlede provenuoversigt i det samtidig fremsatte lovforslag om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Forslaget går ud på at reducere den del af den resterende CO₂-afgiftsbelastningssum, der kan refunderes efter metoden med promsgrundlaget med 11 øre pr. kg fuelolie og 5 øre pr. liter fyringsolie. I følgende tabel er vist, hvormeget der refunderes før og efter forslagets eventuelle vedtagelse.

Oversigt over afgift, der ikke refunderes virksomheder

	Gældende regler		Foreslåede regler	
	fuelolie	fyringsolie	fuelolie	fyringsolie
	øre/kg	øre/l	øre/kg	øre/l
mellem 0 og 1 pct. af promsgrundlag	16	13,5	16	13,5
mellem 1 og 2 pct. af promsgrundlag	8	6,75	13,5	9,25
mellem 2 og 3 pct. af promsgrundlag	4	3,375	12,25	7,125
over 3 pct. af promsgrundlaget intet tilskud	1,6	1,35	11,5	5,85
over 3 pct. af promsgrundlaget med tilskud	0	0	11	5

Forslaget ændrer ikke på virksomhedernes mulighed for at opnå residualafgiftstilskud efter lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, idet virksomhederne vil have lige så svært ved at opfylde 3 pct. kravet i denne lov efter vedtagelsen af forslaget som før.

Med betydelig usikkerhed skønnes ændringen at medføre en samlet provenugevinst på ca. 10 mill. kr. eksklusive moms på helårsbasis. Provenugevinsten skønnes i overvejende grad at blive bogført under CO₂-afgiftsloven (8 mill. kr.), mens der under residualafgiftstilskudsloven skønnes en provenugevinst på ca. 2 mill. kr.

For fiskeriet vil forslaget medføre et provenutab for staten på netto ca. 20 mill. kr. på helårsbasis eksklusive moms. For indenrigsflyvning vil provenutabet være godt 15 mill. kr. årligt. For indenrigs søfart vil provenutabet blive henved 15 mill. kr. Alt i alt vil fritagelsen for indenrigs sø- og luftfart give et provenutab på 50 mill. kr. eksklusive moms. Ved fritagelse for fiskeri og indenrigs søfart m.v. vil der ikke

blive givet helt så meget i statstilskud efter ovennævnte residualafgiftstilskudslov. Der vil således blive bogført et provenutab under CO₂-afgiftsloven på skønsmæssigt godt 60 mill. kr. eksklusive moms, men en besparelse på residualafgiftstilskudsloven på årligt godt 10 mill. kr.

For finansår 1993 vil besparelsen på residualafgiftstilskudsloven dog alene være på ca. 10 mill. kr., mens provenutabet for CO₂-afgiftsloven skønnes til godt 60 mill. kr. eksklusive moms.

Det bliver ikke muligt at opretholde den nuværende afgiftsfritagelse for genbrugsolie oparbejdet af spildolie indsamlet i Danmark, jf. bemærkningerne til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Ved at inddrage genbrugsolier under afgiftspligten vil provenuet af CO₂-afgiften stige med henved 10 mill. kr. på helårsbasis og ca. 5 mill. kr. i finansår 1993 eksklusive moms.

Efter det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter kan væksthushusholdninger, ligesom det gælder for andre erhverv, få 50 pct. af CO₂-afgiften tilbage.

For væksthusholdninger medfører forslaget, at der også opnås fremskyndet tilbagebetaling af hele den refusionsberettigede del af CO₂-afgiften samt residualafgiftstilskuddet. Dette skønnes at medføre et provenutab på ca. 15 mill. kr. en gang for alle i 1993. Heraf vil ca. 10 mill. kr. vedrøre residualafgiftstilskudsloven, mens provenutabet for CO₂-afgiftsloven vil være på ca. 5 mill. kr.

Der henvises i øvrigt til det fremsatte forslag til ændring af visse afgiftslove, lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter og lov om faste priser på tobaksvarer, samt til provenuoversigten i bemærkningerne til det samtidigt fremsatte forslag til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Den samlede provenuvirkning af de foreslåede ændringer for CO₂-afgiften og residualafgiftstilskudsloven vil således være et provenutab på ca. 30 mill. kr. eksklusive moms på helårsbasis. For residualafgiftstilskudsloven vil der fremkomme en provenugevinst på ca. 15 mill. kr. på helårsbasis. For CO₂-afgiftsloven vil provenutabet være på ca. 45 mill. kr. på helårsbasis.

For 1993 vil virkningen for residualafgiftstilskudsloven være nogenlunde provenuneutral, mens provenutabet for CO₂-afgiftsloven vil være på ca. 55 mill. kr. eksklusive moms.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1-5, nr. 9 og nr. 12-20.

Disse bestemmelser indeholder den nødvendige tilpasning af loven, således at den følger bestemmelserne i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om elektricitet. Ændringerne er en konsekvens af harmoniseringen af punktafgifterne i EF. Afgiftssatserne for fyringsolie og petroleum er efter EF-bestemmelserne nu også beregnet ved 15°. Disse svarer til afgifterne ved dagstemperatur. Ude hos kunderne leveres varen som hidtil ved dagstemperatur, der i gennemsnit er 8° i løbet af året. De afgifter, der opkræves i praksis vil således være de samme, idet 15°-satserne skal overholde minimumssatserne i EF. Der sker således ingen ændringer i afgiftsniveauet eller provenuet som følge heraf.

Til § 1, nr. 6 og 7.

Bestemmelserne indeholder regler for afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse. Bestemmelserne svarer til de tilsvarende bestemmelser i energiafgiftslovene, inklusive de foreslåede ændringer i lov om energiafgift af mineralolier m.v.

Afgiftsfritagelsen og afgiftsgodtgørelsen foreslås udvidet til at omfatte mineralolier til sejlads, herun-

der med fiskerfartøjer og færger, men ikke lystfartøjer. Endvidere friholdes mineralolier, der anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme og således ikke giver anledning til CO₂-emissioner.

Til § 1, nr. 8.

Bestemmelsen indeholder en henvisning til § 9, stk. 6-9, i lov om energiafgift af mineralolier m.v. Disse bestemmelser vedrører bl.a. regnskabsforskrifter, godtgørelse ved levering af afgiftsberigtigede varer til andre EF-lande m.v., og svarer til gældende bestemmelser i afgiftslovgivningen.

Til § 1, nr. 10.

Efter de gældende regler kan energitunge virksomheder udover den automatiske 50 pct. tilbagebetaling af CO₂-afgift få yderligere refusion, såfremt den afgift, der ikke er tilbagebetalt, udgør mere end 1 pct. af refusionsgrundlaget (det såkaldte promsgrundlag).

Denne særlige refusion udgør 50 pct. af den del af afgiften, der overstiger 1 pct. af refusionsgrundlaget, 75 pct. af den del, der overstiger 2 pct. af refusionsgrundlaget og 90 pct. af den del, der overstiger 3 pct. af refusionsgrundlaget.

Efter de regler, der skal gælde i EF fra 1. januar 1993, skal der som minimum betales en afgift på ca. 10,5 øre pr. kg fuel og ca. 4 øre pr. liter fyringsolie, der anvendes til varmfremstilling. CO₂-afgiftsloven opfylder disse betingelser for de fleste virksomheder, men virksomheder, der er omfattet af den særlige refusionsordning, kan komme under dette niveau.

Med henblik på, at EFs minimumsniveau for afgift på fuel og fyringsolie overholdes også for de virksomheder, der er omfattet af den særlige refusionsordning, foreslås det, at den særlige refusion først ydes efter, at der er fratrukket 11 øre pr. kg fuel og 5 øre pr. liter fyringsolie, der er anvendt til varmfremstilling.

EF-bestemmelserne på mineralolieområdet giver dog mulighed for helt eller delvist at undtage landbrug, gartneri, skovbrug og dambrug fra mineralolieafgiften. Det foreslås derfor, at mineralolier, der udelukkende anvendes inden for disse erhverv, undtages fra minimumssatserne på fuel og fyringsolie. Derved forbliver den særlige refusionsordning uændret for disses vedkommende.

Til § 1, nr. 11.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af de foreslåede fritagelser for skibe og fly.

Til § 2, nr. 1.

Bestemmelsen tjener til at klargøre, at virksomheder, der ikke er berettiget til at få energiafgift – og dermed heller ikke kuldioxidafgift – refunderet, ikke kan opnå tilskud efter loven. Den hidtidige formulering af § 1, stk. 4, kunne give anledning til den fortolkning, at der kunne ydes fuldt tilskud til dækning af den CO₂-afgift, som ikke refunderes efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Denne fortolkning kunne lede til, at f.eks. fjernvarmeværker, som ikke kan få refunderet energi- og CO₂-afgifter, var berettigede til tilskud til dækning af CO₂-afgiften. Da dette ikke er hensigten med loven, præciseres det nu, at der kun kan ydes tilskud til det forbrug, som er tilbagebetalingsberettiget efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Til § 2, nr. 2.

Ifølge bestemmelsen udbetales tilskuddet efter et fradrag på 10.000 kr. og det i § 9, stk. 2, 3. pkt., i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, nævnte fradrag. Det sidstnævnte fradrag er EFs minimums-

satser på mineralolier. Det sikres således, at en virksomhed ikke modtager et tilskud til dækning af denne minimumsafgift.

Til § 2, nr. 3.

Forslaget er en konsekvens af, at der samtidig foreslås en ændring af lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, hvorefter væksthusholdninger kan opnå fremskyndet tilbagebetaling af hele den refusionsberettigede del af CO₂-afgiften. Det foreslås derfor, at reglerne om fremskyndet tilbagebetaling af afgiften ligeledes finder anvendelse for tilskud til dækning af CO₂-afgiften, således at tilskuddet kan udbetales månedsvis.

Til § 2, nr. 4.

Lovens myndighedsbetegnelser er hermed ajourført.

Til § 3.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov nr. 888 af 21. december 1991 om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, som ændret ved § 1 i lov nr. 143 af 3. marts 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Der svares en kuldioxidafgift til statskassen af varer, der er afgiftspligtige efter

- 1) lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.
- 2) lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 3) lov om afgift af elektricitet.«.

§ 1. Der svares en kuldioxidafgift til statskassen af varer, der er afgiftspligtige efter

- 1) lov om afgift af visse olieprodukter
- 2) lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 3) lov om afgift af elektricitet
- 4) lov om afgift af gas.

2. I § 2 indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Afgiftssatsen ved 15° C for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4, udgør 26,8 øre pr. l.«.

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Følgende virksomheder skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder:

- 1) Virksomheder, der registreres efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Bestemmelserne i §§ 3-5 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

- 2) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Bestemmelserne i §§ 2 og 3 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. finder tilsvarende anvendelse.
- 3) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af elektricitet. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 i lov om afgift af elektricitet finder tilsvarende anvendelse.«.

§ 3. Følgende virksomheder skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder:

- 1) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af visse olieprodukter. Bestemmelserne i §§ 3-5 i lov om afgift af visse olieprodukter finder tilsvarende anvendelse.
- 2) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Bestemmelserne i §§ 2 og 3 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. finder tilsvarende anvendelse.
- 3) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af elektricitet. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 i lov om afgift af elektricitet finder tilsvarende anvendelse.
- 4) Virksomheder, der registreres efter lov om afgift af gas. Bestemmelserne i §§ 2 og 3 i lov om afgift af gas finder tilsvarende anvendelse.

4. § 5, stk. 1, affattes således:

»§ 5. Den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres

- 1) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, efter bestemmelserne i § 7 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7, efter bestemmelserne i § 5 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og

- 3) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, efter bestemmelserne i § 8, stk. 2, i lov om afgift af elektricitet.«.

§ 5. Den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres

- 1) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, efter bestemmelserne i § 7 i lov om afgift af visse olieprodukter,
- 2) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7, efter bestemmelserne i § 5 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.,
- 3) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, efter bestemmelserne i § 8, stk. 2, i lov om afgift af elektricitet og
- 4) for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 9-11, efter bestemmelserne i § 5 i lov om afgift af gas.

5. § 6, stk. 1, affattes således:

»§ 6. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 5 fradrages

- 1) varer, der tilføres en anden virksomhed, der efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller lov om afgift af elektricitet er registreret for fremstilling, oplægning og afsætning m.v. af samme varer,
- 2) varer, der leveres til udlandet, og
- 3) varer, der fritages for afgift efter § 7.«.

§ 6. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 5 fradrages

- 1) varer, der tilføres en anden virksomhed, der efter lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet eller lov om afgift af gas er registreret for fremstilling, afsætning m.v. af samme varer.
- 2) varer, der udføres til udlandet, og
- 3) varer, der fritages for afgift efter § 7.

6. § 7, stk. 1, affattes således:

»§ 7. Fritaget for afgift er

- 1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer på 5 BRT og derover og i luftfartøjer,
- 2) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 11, der anvendes til fremstil-

ling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,

- 3) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Bestemmelserne i § 7, stk. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. finder tilsvarende anvendelse, og
- 4) afgiftspligtige varer, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.«.

§ 7. Fritaget for afgift er

- 1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord i skibe i udenrigsfart, dog bortset fra lystfartøjer, og i luftfartøjer, der flyver fra dansk lufthavn til udlandet. Bestemmelserne i § 9, stk. 6, i lov om afgift af visse olieprodukter finder tilsvarende anvendelse,
- 2) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i § 9, stk. 2, i lov om afgift af visse olieprodukter. Bestemmelserne i § 9, stk. 6, i lov om afgift af visse olieprodukter finder tilsvarende anvendelse,
- 3) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Bestemmelserne i § 7, stk. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. finder tilsvarende anvendelse,
- 4) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 9-11, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord i skibe i udenrigsfart, dog bortset fra lystfartøjer. Bestemmelserne i § 7,

stk. 3, i lov om afgift af gas finder tilsvarende anvendelse, og

- 5) afgiftspligtige varer, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutoner m.v. samt de hertil knyttede personer.

7. § 7, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Afgiften tilbagebetales for

- 1) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 9-11, der anvendes af en virksomhed, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til sejlads med skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer, eller anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som ikke er fritaget for afgift efter stk. 2. Afgiften tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for varerne,
- 2) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, der anvendes til færge-drift, og
- 3) ultralet dieselolie og gas, der anvendes i personmotorkøretøjer, der med tilladelse efter lov om buskørsel anvendes til rutekørsel efter regler fastsat af skatteministeren.«

Stk. 4. Afgift af olie og gas, der anvendes i personmotorkøretøjer, der med tilladelse efter lov om buskørsel anvendes til rutekørsel, godtgøres efter regler fastsat af skatteministeren.

8. Efter § 7, stk. 4, indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Bestemmelserne i § 9, stk. 6-9, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.«

9. § 8 affattes således:

»§ 8. Virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, kan i samme omfang som fastsat i § 10 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 7, stk. 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul, og koks m.v. af de statslige told- og skattemyndigheder meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer,

- 1) der tilføres en virksomhed, der efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller lov om afgift af elektricitet er registreret for fremstilling, afsætning m.v. af samme varer,
- 2) der leveres til udlandet, eller
- 3) der fritages for afgift efter § 7.«

§ 8. Virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, kan i samme omfang som fastsat i § 9 a i lov om afgift af visse olieprodukter, § 7, stk. 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 7, stk. 2, i lov om afgift af gas af de statslige told- og skattemyndigheder meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer,

- 1) der tilføres en virksomhed, der efter lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet eller lov om afgift af gas er registreret for fremstilling, afsætning m.v. af samme varer,
- 2) der udføres til udlandet, eller
- 3) der fritages for afgift efter § 7.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte regnskabs- og kontrolbestemmelser for afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

10. § 9, stk. 1-3, affattes således:

»§ 9. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, får tilbagebetalt 50 pct. af afgiften efter nærværende lov, jf. stk. 3. Tilbagebetaling sker samtidig med tilbagebetaling af afgift efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om afgift af elektricitet.

Stk. 2. Virksomheder kan udover tilbagebetalingen efter stk. 1 få tilbagebetalt 50 pct. af den del af afgiften, jf. stk. 3, hvoraf der ikke er ydet tilbagebetaling efter stk. 1, og som overstiger 1 pct. af virksomhedens refusionsgrundlag, jf. stk. 4. Tilbagebetaling ydes dog med 75 pct. af den del, der overstiger 2 pct., og med 90 pct. af den del, der overstiger 3 pct. af refusionsgrundlaget. Tilbagebetalingen ydes efter et fradrag på 11 øre pr. kg fuelolie og 5 øre pr. liter gas- og dieselolie, der er anvendt til varmfremstilling bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 25, stk. 1, i merværdiafgiftsloven. Virksomheden kan til den afgift, hvoraf der ikke er ydet tilbagebetaling efter stk. 1,

medregne et beløb på 11 øre pr. normal m³ (Nm³) naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ i det omfang, naturgassen er anvendt til formål, der er tilbagebetalingsberettiget efter stk. 3, nr. 1.

Stk. 3. Tilbagebetaling efter stk. 1 og 2 kan ydes for det forbrug, der er tilbagebetalingsberettiget efter

- 1) § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2) § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og
- 3) § 11 i lov om afgift af elektricitet.«.

§ 9. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, får tilbagebetalt 50 pct. af afgiften efter nærværende lov, jf. dog stk. 3. Tilbagebetalingen sker samtidig med tilbagebetaling af afgift efter lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og lov om afgift af gas.

Stk. 2. Virksomheder kan ud over tilbagebetalingen efter stk. 1 få tilbagebetalt 50 pct. af den del af afgiften, jf. dog stk. 3, hvoraf der ikke er ydet tilbagebetaling efter stk. 1, og som overstiger 1 pct. af virksomhedens refusionsgrundlag, jf. stk. 4. Tilbagebetaling ydes dog med 75 pct. af den del, der overstiger 2 pct., og med 90 pct. af den del, der overstiger 3 pct. af refusionsgrundlaget. Virksomheden kan til den afgift, hvoraf der ikke er ydet tilbagebetaling efter stk. 1, medregne et beløb på 11 øre pr. normal m³ (Nm³) naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ i det omfang, naturgassen er anvendt til formål, der er tilbagebetalingsberettiget efter stk. 3, nr. 4.

Stk. 3. Tilbagebetaling efter stk. 1 og 2 kan ydes for det forbrug, der er tilbagebetalingsberettiget efter

- 1) § 10 lov om afgift af visse olieprodukter. Der kan dog ikke ydes tilbagebetaling for olieprodukter, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer.
- 2) § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 3) § 11 i lov om afgift af elektricitet.
- 4) § 8 i lov om afgift af gas. Der kan dog ikke ydes tilbagebetaling for gas, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer.

11. § 9, stk. 7 og 8, affattes således:

»*Stk. 7.* Uanset bestemmelserne i stk. 5 og 6 skal en virksomhed ikke til refusionsgrundlaget medregne indkøb og salg m.v., der vedrører aktiviteter omfattet af § 7.

Stk. 8. Der ydes tilbagebetaling af afgift for aktiviteter, der vedrører personbefordring med jernbane, i tilsvarende omfang som fastsat i stk. 1-3. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om tilbagebetalingen.«

§ 9. ---

Stk. 7. Virksomheder, der har skibe i udenrigsfart eller luftfartøjer, der flyver fra dansk lufthavn til udlandet, skal uanset bestemmelserne i stk. 5 og 6 ikke til refusionsgrundlaget medregne indkøb og salg m.v., der vedrører disse aktiviteter.

Stk. 8. Virksomheder, der driver flyvirksomhed eller er beskæftiget med jernbane- og færge drift, får tilbagebetaling af afgiften for aktiviteter, der vedrører personbefordring i tilsvarende omfang som fastsat i stk. 1-3. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om tilbagebetalingen.

12. Efter § 10 ændres overskriften »Afgift af varer, der indføres fra udlandet« til: »Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EF«.

Afgift af varer, der indføres fra udlandet

13. § 11 affattes således:

»§ 11. Ved indførsel fra steder uden for EF af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 9-11, svares afgift efter bestemmelserne i § 13 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller § 10 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.«.

§ 11. Ved indførsel fra udlandet af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og 9-11, svares afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres af en virksomhed, der efter lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller lov om afgift af gas er registreret for fremstilling, afsætning m.v. af de pågældende varer. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder giver afgiftsfrigørelse for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og 9-11, omfattede varer, der

Bilag til f. t. l. vedr. kuldioxidafgift af visse energiprodukter m.m.

- 1) medbringes af skibe, fly, motorkøretøjer og andre transportmidler ved ankomst fra steder uden for toldområdet, og som er bestemt til forbrug i det pågældende transportmiddel, eller
- 2) medfølger til brug ved demonstration og afprøvning m.v. af maskiner, som midlertidigt indføres til toldområdet.

14. § 12, stk. 1, affattes således:

»§ 12. Virksomheder, der er registreret efter § 3, skal føre regnskab

- 1) over de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 14 og 15 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2) over de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer efter bestemmelserne i § 11 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og
- 3) over de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer efter bestemmelserne i § 7 i lov om afgift af elektricitet.«

§ 12. Virksomheder, der er registreret efter § 3, skal føre regnskab

- 1) for de af § 2, stk. 1 nr. 1-4, omfattede varer efter bestemmelserne i § 13 i lov om afgift af visse olieprodukter,
- 2) for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer efter bestemmelserne i § 11 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.,
- 3) for de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer efter bestemmelserne i § 7 i lov om afgift af elektricitet, og
- 4) for de af § 2, stk. 1, nr. 9-11, omfattede varer efter bestemmelserne i § 11 i lov om afgift af gas.

15. § 13, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For afregning af afgiften gælder i øvrigt

- 1) for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, omfattede varer bestemmelserne i § 16, stk. 2-4, § 17, stk. 2-4, og §§ 18-21 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2) for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer bestemmelserne i § 10 a, § 12, stk. 2, og §§ 14-16 a i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og
- 3) for de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer bestemmelserne i §§ 14 og 14 a i lov om afgift af elektricitet.«

§ 13. ---

Stk. 3. For afregning af afgiften gælder i øvrigt

- 1) for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, omfattede varer bestemmelserne i § 14, stk. 2, og §§ 16-18 a i lov om afgift af visse olieprodukter,
- 2) for de i § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer bestemmelserne i § 12, stk. 2, og §§ 14-16 a i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.,
- 3) for de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer bestemmelserne i §§ 14 og 14 a i lov om afgift af elektricitet og
- 4) for de af § 2, stk. 1, nr. 9-11, omfattede varer bestemmelserne i § 12, stk. 2, og §§ 14-16 a i lov om afgift af gas.

16. § 14 affattes således:

»§ 14. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn m.v. i de virksomheder, der omfattes af loven,

- 1) for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 22-24 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2) for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 17-19 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og
- 3) for de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 12 og 13 i lov om afgift af elektricitet.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder er endvidere berettiget til at foretage eftersyn m.v. i virksomheder, der leverer naturgas, i fjernvarmeverker og hos andre varmeproducenter, der anvender naturgas til fremstilling af varme, i samme omfang som nævnt i stk. 1, nr. 1.«

§ 14. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn m.v. i de virksomheder, der omfattes af loven,

- 1) for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 19-21 i lov om afgift af visse olieprodukter,
- 2) for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 17-19 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.,
- 3) for de i § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 12 og 13 i lov om afgift af elektricitet og
- 4) for de af § 2, stk. 1, nr. 9-11, omfattede va-

rer efter bestemmelserne i §§ 17-19 i lov om afgift af gas.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder er endvidere berettiget til at foretage eftersyn m.v. i virksomheder, der leverer naturgas, i fjernvarmeværker og hos andre vareme-producenter, der anvender naturgas til fremstilling af varme, i samme omfang som nævnt i stk. 1, nr. 4.

17. § 15, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Straffebestemmelserne i § 25, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 20, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 15, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet finder tilsvarende anvendelse på de bestemmelser i de pågældende love, der finder anvendelse efter nærværende lov.«

§ 15. — —

Stk. 2. Straffebestemmelserne i § 22, stk. 1, i lov om afgift af visse olieprodukter, § 20, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 15, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet og § 20, stk. 1, i lov om afgift af gas finder tilsvarende anvendelse på de bestemmelser i de pågældende love, der finder anvendelse efter nærværende lov.

— — —

18. I § 18 indsættes som 2. pkt.:

»For de i § 2, stk. 1, nr. 1-4, og nr. 9-11, omfattede varer finder bestemmelserne i § 28 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. tilsvarende anvendelse.«

§ 18. For betaling af afgift efter loven hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning.

19. I § 19, stk. 1, udgår: »og 4«.

§ 19. Såfremt varer, der efter § 7, stk. 1, nr. 1 og 4, er fritaget for afgift, anvendes til andet formål end det, hvortil de er bestemt, kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage vedkommende virksomheds adgang til at indkøbe afgiftsfrie varer. Virksomheden afkræves afgiften af de nævnte varer til betaling senest 14 dage efter påkrav.

20. I § 19, stk. 2, 2. pkt. ændres »§ 26, stk. 2, i lov om afgift af visse olieprodukter, § 24, stk. 3, i lov om afgift af gas« til: »§ 29, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«.

§ 19. — —

Stk. 2. Såfremt en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse efter §§ 8-10, afkræves den for meget udbetalte godtgørelse til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af den for meget udbetalte godtgørelse ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet efter bestemmelserne i § 26, stk. 2, i lov om afgift af visse olieprodukter, § 24, stk. 3, i lov om afgift af gas eller § 14, stk. 2, i lov om afgift af elektricitet. Afgørelsen skal indeholde oplysninger om klageadgangen efter § 17. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med afgørelsen.

§ 2

I lov nr. 1 af 3. januar 1992 om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, som ændret ved § 3 i lov nr. 143 af 3. marts 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Tilskud gives kun til det forbrug, der er tilbagebetalingsberettiget efter § 9, stk. 3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.«

§ 1. — —

Stk. 4. Tilskuddet gives med et beløb svarende til virksomhedens udgifter til kuldioxidafgift opgjort efter § 9, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter med fradrag af afgiftsbeløb, der tilbagebetales virksomheden efter disse regler.

— — —

2. § 1, stk. 5, affattes således:

»Tilskud opgjort efter stk. 4 udbetales med det beløb, der overstiger 10.000 kr. årligt og det i § 9, stk. 2, 3. pkt., i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter nævnte fradrag.«

§ 1. — —

Stk. 5. Tilskud opgjort efter stk. 4 udbetales med det beløb, der overstiger 10.000 kr. årligt.

3. I § 2, *stk. 3*, indsættes som 4. pkt.:

»For tilskud til væksthusholderier finder bestemmelserne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter anvendelse.«.

§ 2.---

Stk. 3. På grundlag af Energistyrelsens tilsgn udbetales tilskuddet af told- og skatte-

væsenet. Udbetaling af tilskud sker ved, at virksomheden foretager modregning i afgifts-tilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilskuddets udbetaling ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 23 anførte regler.

4. Overalt i loven ændres: »told- og skattevæsenet« til: »de statslige told- og skattemyndigheder«.